

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSE ENTOMOLOGISCHE VERENIGING

ISSN 0013-8827. Officiële afkorting (World List): Ent. Ber., Amst.

Deel 46

1 januari 1986

No. 1

Adres van de Redactie:

B. J. LEMPKE, Plantage Middenlaan 64, 1018 DH Amsterdam — Nederland

V. S. VAN DER GOOT, De Sepsidae van Nederland, 1856-1984 (Diptera) 3. Catalogus van de Nederlandse Sepsidae: 1; RUUD PH. JANSEN & S. VAN HEIJNSBERGEN, Vijf soorten van het genus *Acrotrichis* Motschulsky nieuw voor de Nederlandse fauna (Coleoptera: Ptiliidae): 7; J. G. M. CUPPEN, *Hydroporus marginatus* (Duftschmid), nieuw voor Nederland (Coleoptera: Dytiscidae): 10; B. J. VAN VONDEL, About two teratological Halipilidae (Coleoptera): 12; E. LAM, De biotoopvoorkeur van *Pristonychus terricola* (Herbst, 1784) (Coleoptera: Carabidae): 13; B. J. LEMPKE, Een bilaterale gynandromorf van *Agrotis clavis* (Hufnagel) (Lepidoptera: Noctuidae): 15; LITERATUUR: 9, 14, 16; PERSONALIA: 14.

De Sepsidae van Nederland, 1856-1984 (Diptera)

3. Catalogus van de Nederlandse Sepsidae

door

V. S. van der GOOT

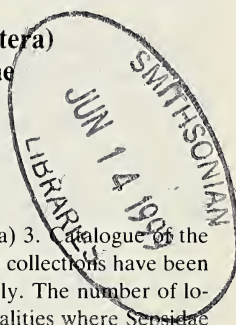
ABSTRACT. — The Sepsidae of the Netherlands, 1856-1984 (Diptera) 3. Catalogue of the Dutch Sepsidae. In the catalogue the specimens still present in the Dutch collections have been reviewed, reliable records from literature have been mentioned separately. The number of localities for each species has to be compared with the total number of localities where Sepsidae have been collected in the Netherlands (415).

De wenvliegjes, zoals ik de Sepsiden graag noem, zijn wat de biologie van een aantal soorten betreft uitvoerig bestudeerd door Hammer (1941), die de fauna van koeievlagen onderzocht. Enkele resultaten van het onderzoek van Hammer zijn van belang om met de Nederlandse vliegtijden, genoemd in onderstaande catalogus, te vergelijken.

Hammer vermeldt voor Denemarken van *Saltella sphondylii* (Schränk) meest één generatie per jaar, in mindere mate ontwikkelen de eieren gelegd eind mei/begin juni (van vliegen van de eerste generatie, die in Denemarken in mei vliegen) zich tot vliegen, die als tweede generatie het maximum bereiken in juli. De vliegcurve vertoont één maximum omstreeks 17.VII. Als we de Nederlandse vliegtijd bekijken zien we een zwakke eerste generatie en een sterke tweede generatie.

Hammer vermeldt voor *Sepsis duplicata* Haliday dat ze in Denemarken vliegt van begin mei tot eind augustus met nog enkele vliegjes in september. Er zijn volgens hem twee generaties met een zwakke derde generatie in begin augustus. De vliegcurve vertoont één maximum tussen 15.VII en 1.VIII. Van deze soort zijn er in Nederland duidelijk meer generaties dan een derde generatie van eind juli - begin augustus.

Van *Sepsis cynipsea* (Linnaeus) vermeldt Hammer dat de tweede generatie iets na 15.VI gaat vliegen en de derde generatie komt iets voor 15.VII. De vierde generatie vliegt ongeveer drie weken na de derde en vormt de enkele grote top in de vliegcurve (in Denemarken is dat omstreeks 3.VIII). Merkwaardig is dat Hammer vermeldt dat *S. cynipsea* vrijwel niet meer

vliegt na eind augustus. We moeten hierbij in aanmerking nemen dat zijn waarnemingen stammen van vliegen gezien op koeievlaaien. Voor Nederland zou dit betekenen dat een vijfde generatie voor de piek in de vliegcurve van eind augustus zou zorgen. Hoeveel generaties daarna voor de waarnemingen tot in november verantwoordelijk zijn is moeilijk te beoordelen.

Of er bij de soorten met waarnemingen in de wintermaanden (zie de catalogus) sprake is van overwintering als vlieg is niet zeker. Het kan zijn dat er bij zacht weer vliegen uitkomen, die zich in de winter korte tijd handhaven. Op een poging tot overwintering duidt een waarneming van Van Aartsen, die te Vogelenzang op 4.XII.1984 een flink aantal ♂♂ en ♀♀ van *Sepsis fulgens* Meigen uit een struik klopte.

In de soortenlijst van de catalogus dient men het aantal vindplaatsen per soort genoemd steeds te lezen ten opzichte van het totaal aantal vindplaatsen waar in Nederland Sepsiden verzameld zijn (415). Dit laatste getal betreft het materiaal nog aanwezig in Nederlandse verzamelingen. Gegevens uit de literatuur en van de verzameling Maurissen (Van der Goot, 1985 a) staan apart vermeld. Een andere maatstaf voor de talrijkheid tussen de soorten onderling vindt men in de vindplaatsentabel per tijdperk (Van der Goot, 1985 b).

Catalogus van de Nederlandse Sepsidae (Diptera) volgens determinaties met Pont (1979)

Orygma luctuosum Meigen, 1830. Op aangespoeld zeewier. N.-H.: Zandvoort (strand), Den Helder (de Harssens); Zld.: Kattendijke, Kats. Acht exemplaren. (Eind) april tot half oktober.

Salitella sphondylii (Schränk, 1803). Op koeievlaaien en op bloemen (*Ranunculus*, *Hieracium* en *Achillea millefolium* L. in begin en half juli en later op *Heracleum sphondylium* L.). Plaatselijk talrijk (75 exemplaren van Dorregeest te Uitgeest, 9.VII.1984), verder waarschijnlijk overal in Nederland bij en in koeienweiden te vinden. Evenwel nog niet gevonden in Friesland en Groningen en in Noord-Brabant en Limburg slechts van Bergen op Zoom en van de St. Pietersberg. Waddeneilanden: Terschelling. In de Nederlandse verzamelingen van 57 vindplaatsen. Het aantal dieren (245) zegt niet veel, omdat ik enkele tientallen exemplaren na determinatie heb weggegooid, terwijl ik vaak met opzet één exemplaar per vindplaats verzamelde. Met enige oefening is de soort namelijk in het veld te herkennen, maar ze wordt juist door het afwijkend uiterlijk vaak niet als Sepside herkend. Sporadisch van half mei tot begin juni. Veel waarnemingen van half juni tot eind augustus. Laatste waarnemingen in begin september. Geïsoleerde data van 11.III.1920 en 4.X.1983.

Themira annulipes (Meigen, 1826). In het gehele land in de buurt van water, maar niet gevonden langs zeer voedselrijke poldersloten. Meest slechts in een enkel of enkele exemplar(en). Moet gesleept worden, komt niet op bloemen. Nog niet gevonden in Groningen, Noord-Brabant en Zeeland. Waddeneilanden: Terschelling, Ameland, ook Engelsmanplaat. In de Nederlandse verzamelingen 100 exemplaren van 33 vindplaatsen en drie vindplaatsen uit de literatuur (Van der Goot, 1985a). Meer sporadisch van half tot eind mei. In groter aantal van begin juni tot begin september. Een geïsoleerde datum van 22.IX.1979.

Themira germanica Duda, 1926. Van slechts twee vindplaatsen: Z.-H.: Nieuwkoopse Plas, één exemplaar en N.-H.: Kleimeer te Koedijk (daar meest uit vangtenten, 1983 en 1984), 30 exemplaren. Tot nu toe dus uit nogal voedselrijk moerassig terrein. Sporadisch van begin juni tot half juli. Meer van eind juli tot eind augustus. Nieuw voor de Nederlandse fauna.

Themira leachi (Meigen, 1826). Waarschijnlijk in het gehele land, maar nog geen vangsten van Zeeland, de Zuidhollandse eilanden en de Waddeneilanden. Wordt vrijwel altijd in een enkel exemplaar gevangen. Rent graag rond in het gras, ook eens een exemplaar uit een wachthuisje op het glas. Volgens Pont (1979) wel op koeievlaaien. Moet gesleept worden, komt niet op bloemen. In de Nederlandse verzamelingen 52 exemplaren van 22 vindplaatsen en twee vindplaatsen uit de literatuur en van de verzameling Maurissen (Van der Goot, 1985a: van Amsterdam is meer recent materiaal in de verzameling van het Instituut voor Taxonomische Zoölogie te Amsterdam (ITZ) aanwezig). In zeer gelijkmatig getal gevangen van half mei tot in half oktober.

Themira lucida (Staeger, 1844). Waarschijnlijk in het gehele land, maar nog geen vangsten uit Friesland, Zeeland en de Zuidhollandse eilanden. Waddeneilanden: Vlieland, Terschelling, Ameland. Graag in de buurt van water. Moet gesleept worden, komt niet op bloemen. Veel in vangtenten. In de Nederlandse verzamelingen 49 exemplaren van 34 vindplaatsen en bovendien 32 exemplaren van de Kleimeer te Koedijk (vangtenten, 1983 en 1984) en 56 exemplaren van Nunspeet (vangtenten, 1977 en 1984). In kleinen getale van begin tot eind mei. In groter aantal van begin juni tot begin september. Dan weer kleine aantallen in half september en eind september. Een geïsoleerde datum van 30.X.1984.

Themira minor (Haliday, 1833). Vermoedelijk in het gehele land in de buurt van water. Niet gevangen in de zandgebieden van het binnenland, ook niet in Friesland en Groningen. Ik ving deze soort een keer op de bloemen van *Angelica sylvestris* L., maar meest moet ze gesleept worden. Waddeneilanden: Vlieland, Terschelling, Ameland, Griend, Rottumeroog. Ook van De Beer (1931). Uit de opgaven van Griend, Rottumeroog en De Beer blijkt dat de soort zich snel vestigt in de primaire vochtige duinen. In de Nederlandse verzamelingen 78 exemplaren van 24 vindplaatsen (een serie van 17 exemplaren van Vlieland, Meeuwenduinen, 14.VII.1937). In klein aantal in begin juni en half juni. Talrijker van eind juni tot in begin september. Een geïsoleerde datum van 16.X.1910. Nog een serie van 24 exemplaren van Ameland, Oerder duinen, 27.VIII.1951, het merendeel (19) in de verzameling van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen (KBIN) te Brussel.

Themira nigricornis (Meigen, 1826). Een enkel exemplaar: Apeldoorn, afval op akker, 11.IV.1976, ♂. Nieuw voor de Nederlandse fauna.

Themira putris (Linnaeus, 1758). In het gehele land in de buurt van water, soms in groot aantal bij een mesthoop of op aanspoelsel (Oostvaardersdijk bij Lelystad). Niet gevonden in Groningen. Komt ook op schermbloemen (door mij regelmatig gevangen aan waterkanten op *Heracleum sphondylium* L.), wordt overigens gesleept. Waddeneilanden: Texel, Ameland, Rottumeroog. In de Nederlandse verzamelingen 123 exemplaren van 53 vindplaatsen, van de 53ste vindplaats bovendien 40 exemplaren van een mesthoop (Koedijk, Kleimeer, 11.VIII.1983). Ook nog acht vindplaatsen uit de literatuur en van de verzameling Maurissen (Van der Goot, 1985a). In klein aantal van begin mei tot begin juli. Dan een duidelijke top van half juli tot eind augustus en nog twee data in eind september.

Themira superba (Haliday, 1833). Vrij schaars. Bezoekt schermbloemen (*Heracleum sphondylium*). In de Nederlandse verzamelingen 40 exemplaren van de volgende vindplaatsen: N.-H.: Kleimeer te Koedijk, Zunderdorp, 1 km NO Zuiderwoude, 4 km ZO Monnickendam, Ilperveld, Amstelpark te Amsterdam, Diemen, 3 km ZO Weesp, Nederhorst den Berg, Kortenhoeve, Hilversum; Utr.: Eemdijk, Amersfoort; Z.-H.: Vogelenzang, Nieuwkoopse Plassen, Zwammerdam; Gld.: Nunspeet; Ov.: Denekamp; Dr.: Dijkhuizen. Waddeneilanden: Terschelling (Groene Strand), Ameland: Buren en Oerderduinen. In kleinen getale van half mei tot half juli. In enig aantal van eind juli tot begin september. Een geïsoleerde datum van 4.X.1983.

Meroplus minutus (Wiedemann, 1830). Zoals reeds besproken (Van der Goot, 1985b) vanaf de vorige eeuw steeds minder vangsten, de laatste van 1911 en 1925 (telkens één exemplaar). In ITZ 27 exemplaren van de volgende vindplaatsen: N.-H.: Hilversum; Utr.: Baarn, Amersfoort, Schalkwijk; Gld.: Lochem, De Steeg, Empe bij Zutphen, Beek bij Nijmegen; N.-B.: Oisterwijk; Zld.: Domburg (en nog één van Walcheren); Ov.: Ootmarsum. Bovendien uit de literatuur en van de verzameling Maurissen van tien andere vindplaatsen (Van der Goot, 1985a) en nog in ITZ negen exemplaren met het etiket „Nederland, De Meijere”. Was vroeger, omstreeks 1870, plaatselijk talrijk. Van eind mei tot begin september. Van Driebergen nog in oktober.

Nemopoda nitidula (Fallén, 1820). Een vaak gevangen soort, die gesleept moet worden en die ik nooit op bloemen vond. Plaatselijk talrijk (in de loop van een jaar 55 exemplaren gesleept in het Amstelpark te Amsterdam door G. Kroon). In het gehele land. Waddeneilanden: Texel, Terschelling, Ameland. Is ook te vinden op kadavers (Amsterdam, Bijlmermeer, 10.VIII.1982, op merelijken). In de Nederlandse verzamelingen 411 exemplaren van 106 vind-

plaatsen. Bovendien van de verzameling Maurissen van Maastricht. Er zijn duidelijk twee generaties in de vliegcurve te onderscheiden. In klein getal in eind april, iets meer begin mei, de eerste generatie is dan talrijk van half mei tot half juni. Diep dal in eind juni - begin juli en dan komen talrijke waarnemingen van de tweede generatie van half juli tot eind augustus, minder talrijk tot eind september, wegebbend tot eind oktober.

Nemopoda pectinulata Loew, 1873. Slechts vier exemplaren, alle uit Zuid-Limburg: Valkenburg, $\pm 15.VI.1923$, idem, $\pm 26.VII.1923$; Elsloo, Hoge Bos, $30.VII.1968$; Geulle, $1.VII.1969$. Nieuw voor de Nederlandse fauna.

Sepsis biflexuosa Strobl, 1893. Vroeger vrijwel niet aangetroffen, bijna alle vangsten zijn van 1983 en 1984 van bloemschermen van *Heracleum sphondylium*. De soort was in 1983 talrijk in Waterland (verscheidene vindplaatsen). Ook hier en daar gevonden in het gebied tussen Schagen, Nieuwkoop, Leimuiden, Kockengen en Montfoort (Utr.). Verder Overveen (Elswout), omgeving Lelystad en Hoornaar (Z.-H.). Misschien is het talrijk voorkomen in het westelijk kustgebied een tijdelijk verschijnsel. Komt voor langs weilanden met koeien. Niet van de Waddeneilanden. In de Nederlandse verzamelingen 115 exemplaren van 24 vindplaatsen. In klein aantal in begin en half juli, meer van begin tot eind augustus, wegebbend half september tot begin oktober. Nieuw voor de Nederlandse fauna.

Sepsis cynipsea (Linnaeus, 1758). Een buitengewoon talrijke soort, die men overal in Nederland in groot aantal kan vangen, doorgaans in en bij koeienweilanden. In groot aantal van augustus tot in oktober op de bloemschermen van *Heracleum sphondylium*. Ook op zeer verse koeievlaaien en veel te slepen uit lage begroeiing. Waddeneilanden: Texel, Griend, Vlieland, Terschelling, Ameland, Schiermonnikoog, Rottumeroog en ook Engelsmanplaat. In de Nederlandse verzamelingen 781 exemplaren van 236 vindplaatsen. Ik heb omstreeks 3000 exemplaren na determinatie weggegooid. De vallen in Nunspeet vingen in 1977 820 exemplaren van deze soort. Ze trad in klein aantal op van het begin van de waarnemingen (half maart) tot ongeveer begin mei. Ze verdwijnt vrijwel in half mei en eind mei om dan weer in betrekkelijk klein aantal te verschijnen tot begin augustus. Dan komen half augustus de grote aantallen tot eind augustus. In september in klein aantal, maar eind september (einde van de waarnemingen) komen er weer meer. In 1984 ving een vangtent in Nunspeet in oktober de grootste aantallen van het gehele jaar. Elders gevangen op 6.II.1966 en in 1983 nog tot begin november gevangen, in 1984 tot half november.

Sepsis duplicata Haliday, 1838. Een zeer klein vliegje (2 mm) dat misschien wel eens over het hoofd wordt gezien. Hier en daar bij koeienweilanden op de bloemschermen van *Heracleum sphondylium*. Ook op wat oudere koeievlaaien. Bekend van Middelburg (1883), overigens niet gevonden ten zuiden van de grote rivieren. Ook niet bekend van Friesland, Groningen, Drenthe en van de Waddeneilanden. In de Nederlandse verzamelingen 77 exemplaren van 34 vindplaatsen. In klein aantal van begin mei tot eind juni. Wat meer waarnemingen in begin juli, weer kleinere aantallen in half juli en eind juli. Dan zwelt het aantal aan tot eind augustus en ebt weg van begin september tot begin oktober.

Sepsis flavimana Meigen, 1826. Een vrij talrijke soort door Evenhuis (ongepubliceerd) gekweekt uit zowel vrij oude als vrij verse koemest. Op verscheidene plaatsen langs koeienweilanden, eind juli tot in september op de bloemschermen van *Heracleum sphondylium*, maar zelden in groter aantal (Heilooërbos, op braambladeren, $15.VIII.1983$, 14 exemplaren; Nederhorst den Berg, Hinderdam, $22.VII.1984$, op de bloemen van *Heracleum sphondylium*, 14 exemplaren). In het gehele land gevonden, behalve in Friesland. Waddeneilanden: Terschelling, Ameland, Griend. In de Nederlandse verzamelingen 338 exemplaren van 99 vindplaatsen. Er is een waarneming van eind april, maar geen van begin mei. Evenwel treedt de soort half mei plotseling in flink aantal op en dat gaat gelijkmatig door tot begin september. Wegebbend van half september tot eind oktober. Het exemplaar van Ameland bevindt zich in het KBIN.

Sepsis fulgens Meigen, 1826. Een buitengewoon talrijke soort, die men overal in Nederland in groot aantal kan vangen. In tegenstelling tot *S. cynipsea* ook talrijk bij tuinderijen met composthoopen, ver van koeienweiland. In groot aantal van eind juli tot in oktober op bloemscher-

men van *Heracleum sphondylium*. Ook (onopvallend) bezoek aan kleine bloemen als die van *Veronica filiformis* Sm. Wordt vaak in aantal gesleept uit lage begroeiing. Doorgaans bestaan monsters van 50 *Sepsis*-exemplaren, verzameld op de bloemen van *Heracleum sphondylium*, voor 80-90% of meer uit exemplaren van *S. fulgens* en *S. cynipsea*. Waddeneilanden: Texel, Vlieland, Terschelling, Ameland, Schiermonnikoog, Rottumeroog en ook Engelsmanplaat. In de Nederlandse verzamelingen 682 exemplaren van 213 vindplaatsen. Ik heb ongeveer 3000 exemplaren na determinatie weggegooid. Enkele vangtenten in Nunspeet vingen in 1977 1156 exemplaren. De soort trad daar op in zeer klein aantal van het begin van de waarnemingen (half maart) tot begin juni. Vanaf half juni behoorlijke aantallen die naar eind augustus zeer hoog worden. Vanaf begin september kleine aantallen, in eind september (einde der waarnemingen) weer in groter aantal. Een vangtent in Nunspeet ving in 1984 in oktober naar verhouding flinke aantallen. Elders gevangen op 26.II.1959, 26.II 1965, 18.II.1967, 26.I.1975, 7.II.1981 (op Winterakoniet (*Eranthis hiemalis* Salisb.)) en op 8.I.1983. In 1983 nog regelmatig waargenomen tot eind november en in 1984 nog tot begin december. Op 5.IX.1984 werd door G. Kroon in de schooltuin in het Amstelpark te Amsterdam een grote massa *Sepsis* gezien. Een monster van 78 exemplaren uit deze opeenhoping bestond voor 96% uit *S. fulgens*.

Sepsis orthocnemis Frey, 1908. Na *S. fulgens* en *S. cynipsea* de talrijkste Nederlandse *Sepsis*-soort, talrijker dan *S. flavimana*. In groot aantal op zandgrond, in het westelijk kustgebied vrij schaars (ontbreekt vaak in een monster van 50 *Sepsis*-exemplaren). Zoals vrijwel alle *Sepsis*-soorten te vinden op schermbloemen, b.v. *Heracleum sphondylium* en *Daucus carota* L. In het gehele land gevonden. Waddeneilanden: Texel, Vlieland, Terschelling, Ameland. In de Nederlandse verzamelingen 842 exemplaren van 133 vindplaatsen. Ik heb ongeveer 800 exemplaren na determinatie weggegooid. Enkele vangtenten in Nunspeet vingen in 1977 904 exemplaren van deze soort. Ze trad daar op vanaf het begin van de waarnemingen (half maart) en werd in iets groter aantal gevangen in half april en eind april. Daarna in klein aantal tot eind juli. Per 16.VIII stijgt dan het totaal om hoog te blijven tot eind augustus. In matig aantal in begin september, in klein aantal tot eind september (het einde der waarnemingen). In 1984 ving een vangtent in Nunspeet de soort in oktober naar verhouding vrij veel. Elders gevangen op 6.II.1966 en op 26.XII.1983. In 1983 en 1984 nog tot half november regelmatig waargenomen.

Sepsis punctum (J. C. Fabricius, 1794). Een tegenwoordig niet zo talrijke soort, die vroeger waarschijnlijk meer verzameld werd (zie tabel 1, Van der Goot, 1985b). Ik ving de soort alleen bij slepen. In het gehele land gevonden, behalve in Noord-Brabant en Drenthe. Waddeneilanden: Terschelling, Ameland. In de Nederlandse verzamelingen 84 exemplaren van 43 vindplaatsen en vijf vindplaatsen uit de literatuur (Van der Goot, 1985a). In gelijkmatige lage aantallen per decade waargenomen van half maart tot begin november. Geen waarnemingen van eind juli, eind september en begin oktober. Het exemplaar van Ameland bevindt zich in het KBIN.

Sepsis thoracica (Robineau-Desvoidy, 1830). Vrij zeldzaam. In de Nederlandse verzamelingen 18 exemplaren van de volgende vindplaatsen: Z.-H.: Melissant, Meer en Bosch te Den Haag; N.-H.: Spaarnwoude, Amsterdam, 1 km N Edam, 4 km ZO Monnickendam, 1 km NO Zuiderwoude, Kleimeer te Koedijk; Fl.: omgeving Lelystad; Gld.: Nunspeet, Pansterdam; Fr.: Wierum; L.: Gulpen, St. Pietersberg. Uit de literatuur Sittard. Van de weinige waarnemingen zijn er drie van begin oktober. In het geheel waargenomen (met wat onderbrekingen) van begin juli tot begin oktober, waarbij slechts twee data uit juli.

Sepsis violacea Meigen, 1826. Zoals besproken is de soort voor 1966 slechts een enkele maal in Nederland verzameld (Oosterbeek, 3.VII.1906) en de talrijkheid neemt sinds de zestiger jaren toe (zie tabel 1, Van der Goot, 1985b). Nu een soort die men regelmatig aantreft, o.a. op de bloemschermen van *Heracleum sphondylium* (eind juli tot in oktober). Niet in Groningen en in Noord-Brabant gevonden en niet bekend van de Waddeneilanden. In de Nederlandse verzamelingen 127 exemplaren van 41 vindplaatsen. Waargenomen van eind maart tot half november. Vrij talrijk van eind maart tot half april, van eind juli tot eind augustus en verrassend veel data (19) van eind september tot eind oktober; overigens lage aantallen per decade.

Van het materiaal dat ik gedetermineerd heb en dat als grondslag diende voor het samenstellen van deze catalogus bestaat een kaartsysteem waarin bij alle vliegen staat vermeld in welke verzameling ze zich bevinden. Een fotokopie van dit geheel bevindt zich in het ITZ en kan daar worden geraadpleegd. Indien verder nog iemand een dergelijke fotokopie nodig heeft voor zijn onderzoek kan hij een exemplaar daarvan bij mij aanvragen.

Naamlijst van de Nederlandse Sepsidae-soorten met de synonymie zoals men deze aantreft in de literatuur vermeld bij mijn stukken Sepsidae van Nederland 1, 2 en 3.

Orygma Meigen, 1830
luctuosum Meigen, 1830

Saltella Robineau-Desvoidy, 1830
Pandora Haliday, 1833
Anisophysa Macquart, 1835
sphondylii (Schränk, 1803)
scutellaris (Fallén, 1820)

Themira Robineau-Desvoidy, 1830
Cheligaster Macquart, 1835
Enicita Westwood, 1840
annulipes (Meigen, 1826)
germanica Duda, 1926
leachi (Meigen, 1826)
curvipes Van der Wulp, 1864
umbripennis (Van der Wulp, 1871)
lucida (Staeger, 1844)
minor (Haliday, 1833)
dentimana Van der Wulp, 1864
consobrina Van der Wulp, 1871
nigricornis (Meigen, 1826)
putris (Linnaeus, 1758)
superba (Haliday, 1833)
ciliata (Staeger, 1844)

Meroplus Rondani, 1874
minutus Wiedemann, 1830
stercorarius (Robineau-Desvoidy, 1830),
ook onder *Nemopoda*

Nemopoda Robineau-Desvoidy, 1830
nitidula (Fallén, 1820)
cylindrica (J. C. Fabricius, 1794)
pectinulata Loew, 1873

Sepsis Fallén, 1810
Sepsidimorpha Frey, 1908
biflexuosa Strobl, 1893
cynipsea (Linnaeus, 1758)
hilaris Meigen, 1826
incisa Strobl, 1894
duplicata Haliday, 1838
pilipes Van der Wulp, 1871
flavimana Meigen, 1826
meijerei Duda, 1926
fulgens Meigen, 1826
tonsa Duda, 1926
orthocnemis Frey, 1908
punctum (J. C. Fabricius, 1794)
thoracica (Robineau-Desvoidy, 1830)
pectoralis Macquart, 1835 sensu De Meijere
violacea Meigen, 1826

LITERATUUR

- Goot, V. S. van der, 1985a. De Sepsidae van Nederland, 1856-1984 (Diptera). 1. Literatuur van de Nederlandse fauna en de determinaties voor 1939. — *Ent. Ber., Amst.* 45: 139-144.
- , 1985b. De Sepsidae van Nederland, 1856-1984 (Diptera). 2. Mijn eigen determinaties, enkele gevolgtrekkingen daaruit en enige vergelijkende aantekeningen van de Belgische fauna. — *Ent. Ber., Amst.* 45: 177-182.
- Hammer, O., 1941. Biological and ecological investigations on flies associated with pasturing cattle and their excrement. — *Vidensk. Meddr dansk. naturh. Foren.* 105: 141-394.
- Pont, A. C., 1979. Sepsidae. *Handb. Id. Br. Ins.* 10, (5c): 1-35, Pl. I-X. London.

N. Anslinstraat 42, 1068 WN Amsterdam.